

تأثیر ۸ هفته پروتکل ترکیبی (ماساژ و حرکت درمانی) بر عملکرد مچ دست در شکستگی دیستال رادیوس درمان شده با اکسترنال فیکساتور

*آرزو ایرانپور^۱، غلامعلی قاسمی^۲، وحید ذوالاکتاف^۳

۱- کارشناس ارشد، آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، موسسه غیرانتفاعی صفاهان، اصفهان، ایران.

۲- دانشیار، آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی، اصفهان، ایران.

۳- دانشیار، آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی، اصفهان، ایران.

*Email: (Iranpoor800@gmail.com)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: شکستگی دیستال رادیوس شایع ترین شکستگی در اندام فوقانی است و در کشور ما هم هر ساله صدها نفر به دلیل افتادن روی زمین و یا تصادفات دچار این شکستگی می شوند. از آنجاکه این شکستگی ها از تنوع گسترده ای از الگوهای آسیب در مچ دست ناشی می شود، درمان این شکستگی ها و دوره بهبودی بعد از آن می تواند یک چالش مهم برای جراحان ارتوپدی باشد. یکی از روش های مناسب برای درمان این شکستگی استفاده از اکسترنال فیکساتور هست. اکسترنال فیکساتور این امکان را فراهم می کند تا بیمار از همان ابتدا قادر به استفاده از دست برای انجام کارهای ساده و روزمره باشد. هدف از این مطالعه تأثیر ۸ هفته پروتکل ترکیبی ماساژ و تمرین درمانی بر عملکرد بیماران شکستگی دیستال رادیوس درمان شده با اکسترنال فیکساتور هست.

روش کار: در این مطالعه نیمه تجربی تعداد ۱۴ مشارکتجو با شکستگی دیستال رادیوس (میانگین سن $34/15 \pm 12/93$ سال)، قد $170/94 \pm 9/11$ سانتی متر) و وزن $70/04 \pm 10/66$ (کیلوگرم))، به صورت در دسترس و هدفمند انتخاب و بر اساس زمان مراجعه به محقق به صورت تصادفی در دو گروه تجربی (۸ نفر) و کنترل (۶ نفر) قرار گرفتند. میزان دامنه حرکتی و گریپ در پیش آزمون و پس از ۸ هفته مداخله تمرینی در پس آزمون به ترتیب به وسیله داینامومتر و گونیامتر اندازه گیری شد. بیماران گروه تجربی به مدت ۸ هفته و هر هفته ۳ جلسه ۱۵ دقیقه ماساژ و ۳۰ دقیقه تمرینات درمانی را دریافت کردند، در حالی که در مدت مشابه بیماران گروه کنترل در هیچ برنامه تمرینی خاصی شرکت نکردند و روند درمان رایج را پیگیری کردند. جهت تحلیل استنباطی داده ها از آزمون آماری تحلیل واریانس برای داده های تکراری استفاده شد ($P < 0/05$).

یافته ها: مقایسه دامنه حرکتی مچ دست در دو گروه مختلف حاکی از آن است که دامنه حرکتی مچ دست در گروه تجربی، در حرکات فلکشن و اکستنشن با دامنه حرکتی گروه کنترل تفاوت معناداری دارد ($P = 0/05$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق می توان نتیجه گرفت که این روش درمان جهت توان بخشی جسمانی بیماران دارای شکستگی دیستال رادیوس مفید است و استفاده از این روش برای بهبود عملکرد دست بیماران توصیه می شود.

کلیدواژه ها: تمرین درمانی، شکستگی دیستال رادیوس، اکسترنال فیکساتور، گریپ، دامنه حرکتی.